

Köszöntelek Benneteket másfél év után itt a Portánkon, és azt kívánom Nektek, hogy a koronás Vírus helyett a szolga **Jézus legyen veletek!**

Sajnos, vagy nem sajnós, de azzal az örömhírrrel traktál minket a mai nap, hogy **utolsó szolgálknak** kell lennünk!

Azt gondolom, hogy akik nagyok, hatalmasok és a világon az elsők akarnak lenni, de nem lehetnek, talán inkább a koronás vírust választanák.

Gondoljunk bele, mi hogy állunk ezzel a szolgál szereppel!?

Most mindjárt lelkiismeretvizsgálatot és **bűnbánatot** is tarthatunk...

Szeressen minket nagyon a mi Atyánk, és segítsen kullognunk az ő szolgál Jézusa után.

Imádkozzunk! Istenünk, Te oltottad belénk a nagyvá levés vágját, Jézus meg is mondta és meg is mutatta, hogyan élhetjük meg, de attól még nekünk kell járnunk ezt az Utat. Segíts Te, aki élsz és szeretsz minket örökkön örökké.

Evangélium: Mk 9, 30-37.

Ezután eltávoztak onnan és átmentek Galileán; ő azonban nem akarta, hogy valaki megtudja ezt. Közben pedig oktatta tanítványait, és elmondta nekik, hogy az Emberfiát az emberek kezébe adják, megölik őt, de miután megölték, harmadnapra feltámad. Azok nem értették ezt a beszédet, de nem merték őt megkérdezni. Megérkeztek Kafarnaumba. Amikor már a házban volt, megkérdezte őket: "Miről beszélgettetek az úton?" Azok csak hallgattak, mert az úton arról tanakodtak, hogy ki a legnagyobb közülük. Ekkor leült, odahívta a tizenkettőt, és azt mondta nekik: "Ha valaki első akar lenni, legyen mindenki közül az utolsó, és mindegyiknek a szolgálja." Majd odahívott egy gyermeket, közéjük állította, magához ölelte, és azt mondta nekik: "Aki ilyen gyermeket befogad az én nevemben, engem fogad be; és aki engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, aki engem küldött."

Döbbenetes! Jézus a halálra készül. Már nem bírja magába hordozni halálfélelmét. A fiúknak elkezdni mondani, mi fog történni.

A fiúk pedig a Mester háta mögött arról vitáznak, hogy ki a „menőbb” közülük. Háromszor is előjön ez a „rangvita”. Az egyikbe még egy anyuka is beszáll, és protekciózik: hogyha eljön az idő, a Krisztus Király jobbán és balján ülhessen két szép szál gyermeke.

Sajnos, ma sincs másképp. Egyének, közösségek, az egész világ a nagyság bűvöletében él.

1) Mit mondanak a szakemberek?

Eric Berne szociálpszichológus és pszichiáter állítja, hogy a nagyság vágya, és elismeréséhség bennünk van, és „ha nem simogatnak minket, akkor kiszikkad a gerincagyunk”.

Friedrich Nietzsche filozófus az „*Imígyen szólott Zarathustra*” c. könyvében leírja, hogy az emberiség rákbetegsége az evangéliumban hirdetett „önmegtagadás”. Az igazi egészséges ember az, aki föl-emelkedni akar és nem megalázni önmagát.

Korunk **közfelfogása** szerint, aki a nagyságért folyó harcból kimarad, az lemarad. Aki pedig lemarad, azt gyengének és értéktelennek tartják.

2) Az emberek

Ez a fajta közgondolkodás áthat minden embert, függetlenül az elveitől, vallásától és meggyőződésétől.

Láthatjuk a **férfit és a nőt**, hogyan harcol a házasság előtt, aztán a **házasságban**. Hogy kinek van igaza, ki győz a másik felett? Valódi hatalmi harc tud kibontakozni egy buta semmiségen.

Aztán ott van a **szülő**. Mennyi és mennyi Zebedeus-mama van a földön. Tulajdonképpen minden anya **Szalóme**. Hiszen ki nem akarja, hogy fia-lánya mindenben első legyen. Nem beszélve az apákról, akik belebetegszenek, ha a gyerekükben csalódnuk kell, mert nem lett belőlük az, akit ők megálmodtak!

Aztán ott vannak a **testvérek** a családban. Ott dül ám az igazi testvérharc: a féltékenység, a versengés, a győzni akarás. És mindez az első gyerekektől, Káintól és Ábeltől kezdve.

A **kisközösségek** sem kivételek. Közösségen belül és közösségek között sokszor olyan lenéző, megvető, kiközösítő indulatok feszülnek a mélyben, hogy csak akkor döbben meg az ember, ha olykor a felszínre törnek.

3) A világ

Védekezhetünk, hogy ilyen a világ. A mi világunk a versenyre épül, és a kultúránk alapja is a **versengés**. Megjutalmazták a győzteseket és mellőzik a veszteseket. Imádják a sztárokat és levegőnek nézik a lúzereket.

A mi porosz **oktatási rendszerünk** századok óta a versengésen és az egyéni teljesítményen nyugszik. Talán mi sem arra tanítjuk gyermekeinket, hogy szeressék a tanulást, hanem arra, hogy jó osztályzatokat hozzanak haza?

A **sportban** nem az a szemlélet érvényesül, hogy a játék a fontos, nem a nyereség vagy veszteség. A sportban győzni kell minden áron. Mint az amerikai rögbiedző (Lombardi) mondta: „A győzelem nem a legfontosabb, csak a győzelem fontos!”

A **gazdaságban** a szabadverseny a törvény, aki győz, fennmarad, a vesztes csődbe jut és mehet a híd alá, vagy felkötheti magát.

A **politika** világa pedig maga a pokol. A politika nem más, mint személyek és pártok ocsmány és gyilkos gladiátor harca a hatalomért, a győzelemért. Pedig ők névleg a **miniszterek**=szolgák (!) Ők adnak jó példát választóiknak, az egész társadalomnak, és persze a jövő nemzedéknek!

4) A Bokor

Mi, a Bokor népe azzal dicsekszünk, hogy mi tudjuk a megoldást. Valljuk, hogy Jézus a naggyá levésnek egy emberhez méltó formáját találta ki, ami meg kell hagyni, zseniális. Az ember nem uralkodással lesz nagy igazán, hanem a szolgálattal. **„Aki nagy akar lenni, legyen szolga (sőt rabszolga!), aki első akar lenni, legyen cseléd!”**

Vagyis a **szolgálatban légy nagy**, és önként legyél kicsi, mint a társadalom legkisebbje, a gyerek. És ami még durvább: olyan, mint annak idején az ura lábát mosó rabszolga volt, vagy később a cseléd. Légy ilyen szolga, és **boldog leszel**.

Ez a paradoxon tényleg zseniális, de valljuk be, hogy a gyakorlatban, a hallottak alapján **megvalósíthatatlan**.

5) Vagy mégis lehetséges? Hogyan?

Komoly gondot okozott nekem, hogy ne csak beszéljek, de mondjak is valamit.

Amire vívódásaimban és válaszkérésemben jutottam röviden ennyi:

1. Az **egoista** szemléletből gonoszság származik.
2. Az **altruista** ember eszméjéből csak jó fakadhat: **jel** a világban (Teréz anya)
3. Elsőnek lenni, nagynak lenni **nem bűn**, csak ha mások kárára vagyunk.
4. Utolsónak lenni, mások javára élni maga a **jóság**, ha nem is a boldogság.
5. Jézussal tulajdonképpen **„új futam”** kezdődött: első az utolsó szolga.
6. A **régi futamban** babérkoszorúért futott az ember, egy győzött, a többi veszített. (1 Kor 9,24)
7. Az új futamban az első az utolsó szolga, és mindenki **csak nyertes** lehet.

8. Sokan **világot hódítani** jöttünk, de magunkat se tudjuk meghódítani, csak vádolni tudjuk önmagunkat, vagy ámítani és becsapni.
9. Be kell látnunk, hogy csak egy **szolga** van: az **Isten**, és uraktól hemzseg a végtelenség. (Weöres Sándor)
10. Ha néha utolsó szolgaként elsőkk lennénk, jólesne, ha valaki **megsimogatna** érte, hogy egészen ki ne szikkadjon a gerincagyunk. (E. Berne).

Befejezésül, amit prózában mondtam a **szolgáról**, megismétlem versben, ahogy íródott.

Weöres Sándor: Rongyszőnyeg (részlet)

Én is világot hódítani jöttem
s magamat meg nem hódíthatom,
csak ostromolhatom nehéz kövekkel,
vagy ámíthatom és becsaphatom.
Valaha én is úr akartam lenni;
ó bár jó szolga lehetnék!
De jaj, szolga csak egy van: az Isten,
s uraktól nyüzsg a végtelenség.

[Kovács László elmékedése
elhangzott 2021. szeptember 18-án, a Bokorportán]